

■ ЖАҢАРУ ЖОЛЫНДА

Әрбір мемлекеттің дамуы ашық саяси шараптарға тікелей байланысты. Дамудың данғыл жолына түсken елдердегі ашықтық, жариялышық талаптары көнілден шығып, халықтың қолдауына ие болады. Біздің еліміз де дамудың осындай жолынан сырт қалмай, кез келген саяси шараның ашық отуіне мұдделі болып отыр. Оның мысалын биылғы кезектен тыс Президент сайлаудын анық байқады.

Кемел келешек кепілі

Әрине, ел болған соң түрлі пікірлердің айтылуы, қарама-қайшы көзқарастардың туузы заңды күбылыш. Бірақ оның мемлекеттік ұстанымға тиімсіз жағын жасырып, жабу жақсылықта апармайды. Ондайдан қоғамның тұраксыздығы туындауда бек мүмкін. Осының жақсы билетін мамандар халықтың көкірігендегі жүрген ойлардың ашық айтылуына жағдай жасап, кейбір көлемдегі тұстарға да көніл аудара бастады. Бұл шынында адамзаттық дамудың нақты талабынан туындауды. Сондықтан мемлекеттің адам баласының тән қасиеттер мен талаптарға мүмкіндік беруде.

Был қыркүйек айының басында «Әділетті мемлекет. Біртұтас ұлт. Берекелі қогам» атты Жолдау жариялаган Мемлекет басшысы Қасым-Жомарт Токаев кезектен тыс Президент сайлаудың отқізу керектігін алға тартып:

«2023 жылдың ортасында Президент, Парламент, Үкімет сияқты неғізгі саяси институттардың бәрі кайта жаңырып, жаңарада.

Біз ашық бәсекелестік орнықкан және бәріне тен мүмкіндік берілетін Әділетті Қазақстандың құрып жатырмыз.

Ауқымды саяси өзгерістерді ашықтық, еділдік және өзара сенім арқылы жүзеге асуры аса маңызды» – деген болатын.

Соган сәйкес сайлауда да отті. Саяси доданың ең ерекшелігі бюллетенінде «Баріне қарсымын» деген графаның косылуынан анық байкалды. Себебі, халықтың тандау жасаудың берілген мүмкіндік еді бұл. Сол арқылы сайлаушылар арасында осы графаны белгілеушілердің бар екені белгілі болды. Әрине, ел арасынан бәріне қарсылық танытушылардың шығуы да заңдылық. Есесінен, еркін ойлы еліміз әрбір бастаманың қарсыласы болатынның үгінді. Сол арқылы еркін өз тандаудың қысылмай жасаудың еш сөкеттігі жоқтығын түсінді.

Расында мемлекеттің дамуы ашық жолмен, әділдітті ұстанымен жүргендеға нағайжеге жетегін белгілі. Сол себепті, Президент Қасым-Жомарт Токаев әділеттілік принципін алға

оздыру керегін алғаш сайланған сәтінен бастап айтып келеді. Соның ықпалымен «Халық үніне құлақ асатын мемлекет» тұжырымдасы жүзеге аспын отыр. Оның мысалын көптем көлтіруге болар. Соның ішінде едебиетсүйер қауымды тан қалдырыған жайтың бірі, мемлекеттік сыйлықты беруге байланысты қабылданған шешімді ерекше айттар едім. Биылғы сыйлықты едебиет пен өнердің жеті өкілі алды. Соның бірі жазушы Тұрысбек Сәукетаев альяста жатқан белгілі қаламгер Мұхтар Магауиннің қолдау білдіруші мемлекет басындағы азаматтардың мемлекеттік сыйлықты беруге шешім шығаруына ықпал етті. Осының езі өліміздегі өзгерісті, жаңашыл қадамның белгісін білдіреді. Ендеше оның жақсылығын қалай айтпаска?!

Міне, Мемлекет басшысы Қасым-Жомарт Токаев көтерген әділеттілік ұстанымы кейінгіге осылайша асер беріп, әрбір саланың тұла бойына қан жүгірткендегі болып отыр. Шынында мемлекеттің тұракты дамуы, қарқынды қуат алуы, өрісті еркендеу – қоғамның, мемлекеттік жүйенін әділеттілігін тікелей байланысты. Өзардағыз қарым-қатынастың орталығына жататын салалардың жұмысында нотижениң жоғары болуы да осындай ұстанымға тәуелді. Сондықтан оны жүргізу болып қолдағандаға ғана біл межелерді бағындырып, мол табысқа кенелеміз. Үлт батыры Бауыржан Момышұлының «Тәртіпке бағынған құл болмайды» деген сөзін берік ұстансақ, мемлекеттің ішкі тәртібін ныктап, сиртқы күштердің ықпалын оның енсереріміз анық. Сол себепті, бір женинен көл, бір жағадан бас шығаратын кезеңде капы қалмауымыз керек. Әйтпесе, көлемдегі тұрактың жеткіліктерін ескерсек, күмәніміз үлгая түседі.

Сондықтан әрбір азamat мемлекеттің тұракты дамуы отбасындағы тәрбие мен тәлімге тікелей байланысты екенін үғынатын уақыт жетті.

Әміре ӘРІН, Қалықаралық «Алаш» әдеби сыйлығының иегері

ТӘҮЕЛСІЗДІК ҚҰРДАСЫ

Тәүелсіздік мерекесі келгенде осыдан 21 жыл бұрынғы оқиға есіме жіңі оралады. Ол кезде мен Қаратал ауданы, Қоңырлік ауылында Ахмет Байтұрсынұлы атындағы орта мектепте мұғалім едім. Еңбек жолымды ұстаздықтан бастап, оқушылармен бірге өткізген күннің естеліктері өте көп. Әйтсе де, мына бір қуанышты жаңаалық соның ішіндегі ең бір ерекшесі дер едім.

Менің ҰЛЫҚ МЕРЕКЕМ

Ришиад ТҰРҒАНБАЙ

Талдықорған қаласы облыс оргалығы мәртебесіне иелік еткен көз. Қалада жағымды жаңаалық көп, кайта көркейіп, түрленіп келеді. Жалпы ел болып Тәүелсіздіктің 10 жылдығын тойлауга қарқынды кірісін кез. Жыл басынан бері 16 желтоқсанға дейін ұлық мерекеге арналған шаралар ұлымдастырылып, патриоттық сезімді еселей түсүде. Дәл мереке күніне 1991 жылы 16 желтоқсанда дүниеге келген «Тәүелсіздіктің құрдастығы» деген көң ауқымды кеш өттөн

boldы. Облыс бойынша сол күні дүние есігін ашқан балаларды іздеу басталды. Қуанышмызға орай біздің мектептің оқушысы Жайна Мұратбеккызы тәүелсіздіктің құрдасты болып шықты. Айтулы мерекеге катысуга 10 жасар Жайнаны облыс оргалығынан апару маган жүктелді. Әкесі Мұратбек пән анысы Гауардың рұқсатын алғып, облыс әкімі катысатын мерекеге келдік.

Облыстың әр қырынан жиналған Қалыңаралық құрдастыры

Елдіктің үлгісі, бірліктің белгісі

(Басы I-бетте)

Облыс болініп, кат-қабат жұмыс жүріп жатқан кезде уақыт тауып, көптің ортасынан, Мәдениет сарайының төрінен табылған Жетісу облысының екімі Бейбіт Исабаев:

– Қазақ тарихында жауға қарсы бес каруын асынып, елдін тыныштығы үшін басын бейтеге тіккен батыр бабаларымыз аз болған жок. Солардың бірегей Қаракерей Қабанбай бабамыз.

Ел басына күн тұған заманда жауғын қалып қолына қасқайып жалғыз шабар ұлдың шығуы заңдылық. Әйгілі Мәшүүр Жүсіп Көпейтулінин: «Қазақ Найман Қабанбайдан ақсан батыр жоқ, Үйін Төле биден ақсан би жоқ», – деген сөзі тегін айттылған. Атап айтқанда, Аяғоз бен Түркістан, Бұлтанды мен Аңырақай, тағы да басқа шайқастарда өшпес ерлік көрсеткен бабамыздың 100-ден астам жекпе-жекке шығып, қарсыласын жер құштығраны анық. Сондықтан бар ғұмырын елін корғап, жерін жаудан азат етуге арган қазактың қол бағастаған хас батырларының жанкешті ерлігін ұмыттай, кейінгі ұрпаққа насиҳаттау біздің басты парызымыз, – деген жүртшылар жігерленедірі.

Бүтінде даңқтың қолбасы Қабанбай батырдың құрметіне Талдықорған мен Үшаралда еңсіл ескерткіш орнатаған. Аудан-қалаларда 36 көш мен Алакөл ауданындағы бір ауыл және білім ордасы Қабанбай батырдың атымен аталауды. Осы реткі Талдықорған терінде откен ғылыми-тәжірибелік конференция мен республикалық ақындар айтты да жетісулықтардың батырга деген ерекше құрметтің білгісі деуге болады.

– 1990 жылдың қараша айында сол кезде өлімі 1991 жылдың Талдықорған каласында «Қабанбай батыр жылы» деп атап туралы қаулы қабылдады.

– 1990 жылдың қараша айында сол кезде өлімі 1991 жылдың Талдықорған каласында «Қызылбай» атты

жетісулықтардың 330 жылдық тойы

карағандардың 330 жылдық тойы

жетісулықтардың 330 жылдық тойы

Сөйтіп батыр бабамыздың 300 жылдық мерейтойы аясында ақындар айттысы мен ғылыми-танымдық конференция отіп, Үйгентас жайлаудағы думанды тоймен қорытындыланды.

Кесе одагы кезінде Халық Қарапамандарының атас аталаудың калып еді.

Қабанбай батырдың 300 жылдық мәрейтойы сол сөнді бұзды.

Сол даңқтың 30 жылдан кейін тафы да Жетісу жерінде жаңғырып отыр, – деді қогам кайраткері, «Қаракерей Қабанбай»

ҚҰРЫШ ТАБЫТ

(Қазақтың қаңарман қызы
Ләззат Асанована руҳына арнаймын)

I

Серек кар – сенсөн берік сертке киген,
Баркөрне*, не түсіндін шертпе күйден?
Сор ісі, сорпа иші аспандайды,
Шаттығы шимактаған шеткери үйден.

Кес ішек,
...аудық-аудық күй шашалып,
Домбыра үнге басқан үйкі ашарлық!
Шор саусаққа шоқып қонған құты,
Барады шолпан сынды қигаш ағып.

Кім боздар күй құстырган қасіреттен?
Жол кешкен жортудылап,
жасын өпкен;
шор саусақ –
шомбал саусақ тиек таяу
зарлықтың* зеу белінен басып өткен.

Үркек үн – дудадектай дарапқа ұшкан,
Домбыра ак сойлемей, алға құскан.
Думаны таркатылып бүлт ішінде,
Нажагай соқы берген қарастын...

Тан атсын,
тадыр сазы таратылар,
Үн тынар,
Көкіректе нала туар.
Кайрылмай кос ішкетен үшты-ау аңе
дудадак-күй – кос қарыс канаты бар.

Кұлакка тосын күй кеп, тіксінді ана,
Ақжазық,
ағаң бұған сұп-сұр дала.
Жар ансан, алматылық қыз сағынып,
Саз аулар соқкан желден ышқындана –

Сорлы ана...
Серек карын сертке киген,
Баркөрне, не түсіндін шертпе күйден?
Кім тартқан?
...Өлтөн жар ма,
Ләззат па, әлде?

Беймәлім күй шалқын тұр шеткери үйде.

*Баркөрне – Жаркент жеріндегі тау

*Зарлық – әлімсақтан келе жатқан домбыра

ішегінің бір атасы.

II

Сол күн Ай тұтылған,
Күн мұнартқан,
Естілген зар шаткалдан, үн қырраттан.
Алату түксиді жаннан шошып,
Ақжардан,
ак алансан,
Шымбұлактан.

...Кенсайдан,
Әз Алматы қошесінен,
Шер аққан дандылдардың нешесінен.
Сол күн касқалдақтың қанын ішіп,
Карысып, тәнірінен не шешіп ен –

Сен айтши –
о, тарихы казағының?
Алапат тасқынында жағыраны.
жан қын жайран жатқан кеп боздакты,
Айналып жед айттып жүр азалы үнін.

Сұрланған тас көшеден бу атқылап,
Аkkан жас жөнкіл жатыр бұлак құрап.
Алату тұлданады қозғалардай,
Жүргегін миңа болп құрлак-құрлак.

Тас көш – тас мәндайлай тағдырымдай,
Былғауға кім көнілті арды бұлай!?
Жар құшағын көрмеген үр қыздарға
Жендет «шантан» желігі,
...Қорлығын-ай!

III

«Кеуделерінде қазақтың қаны барларын алаңға жиналышында»
(Желтоқсан жазбасынан)

Алан-кулан сол шакта хат тараған,
Қазаққа қамшы басқан Хак тағалан.
Саз енерін менгеріп жүрген Ләззат,
Хат қараган,
Кеудеде шок бораған!

Қобызын азаттық деп тартқан талай,
Осынша нете ысындың ақ тамак-ай?!

Арынның ақ білтесін сыйымдан ап,

Тағдырын тосяп тұрған отка калай.

ҚҰРЫЛТАЙШЫ:

Алматы облысының әкімдігі

Меншік ісесі:

«Өлеke тынысы» ЖШС

Директоры

Доссан АТАНТЕЛЕОВ

Директордың қабылдау

бөлмесі: 40-20-71

Бас редактор

Болат АБАҒАН

АЗАТТЫҚТЫҢ АҚТАҢЫ

ҚАЗАҚТЫҢ ҚОС ШЫНАРЫ

...Иә, рас хат оқылды,
қыз қызарды.
Қыранша бетке ұстаган мұз құзарды.
Шындарды шытынатқан зар толғатып,
Алматы әүлиеліктен жұз қызарды.

Дәл сол күн алан басқа,
караң басқа,
Кан басқа көзден аккан,
соран басқа.
Шындарды жат саусаққа ілдірмеске,
Жас жүректер «Елім-ай» деп ұрандаскан.

IV

Ізгартың желтоқсаның желі ызындал,
Бак тұқырып кеттіп, сор ұзындал.
Ай астында бұрқырап қазак қаны,
Бір ғасырда барады қарызым қап.

Ол қарыз – боздак қаны,
боздак жаны,
«Азаттық» – жылап айтар сөз батпаны!
Құрлық қамыт асынған, сорлы қазак,
Шындығында қай «сайтан» қозғатпады?

О, менін зар Алматым,
Алатауым,
Сол күні сен үміттың Ар атауын.
Уығынан сегінен нар отауым,
Қан құсты Сарыарка мен Қаратаям.

Тұтастай қазак жерін шер тербеді,
Жанымды одан онғе өртер ме еді?
Бір дауыл екіншін көмілді мә,
Ақтандак із – касірет өлкемдегі...

Ал тында Алатаяудың не көргенін,
Арымды елімсаққа шегергенін.
Кан жұтып,
ыза кернеп,
итше ыңырып,
ерлердін неге қүйіп, неге өлгенін.

Қыздар ше?
Қазак қызы
– қызғалдағы,
Тал бойында мөлтілдеп ізгі арманы.
Ақ арын талак етіп жендеттерге,
Ақ тәнін желтоқсанда мұз қармады.

Жалаңаш.
Мұсатыр мұз ...ысындырып,
Бакыттың терісікейде қысын бұрып,
Тоналдан арын ойлан,
нарт намыстан
бір ару босап қалған тісін жұлып:

– Зорландым!
Қазак үшін қорландым да,
Жабысты енді кек пен сор қаным.
Он бала табам елі бір қазактан,
Он дарал косам елдін орманына,

– деп жылап, шамырқана қалышылдаған,
Сен сонда менирдейдін аришы галам!
Бұл сырды қазак неге жасырады,
Тагы нең бар,
Алатай, аришылмаган?..

V

«Біз бірге өкітіндар тортеу болып алаңға бардық. Одан кейін жеголып кеткен Ләззат 3-4 күн шамасында оралып, өзін қынаганын, тегреу барысында қалғанымызыңды аты-жөнімізі әйтсе істі жабайынын ескертіп, «Мен жазықсыз құрбан болып барымын» деп ақтық соғын айтты». (Курстасы Рамазаның жазбасынан)

Намыстан озық тұған оғлан көрдім,
Қазақтың сілкіндірген бағлан белін.
Шүйденде ойған сокы, Ләззатым-ай,
Алаштың қайта козғар калған көнін.

Қарлығаш қанатынмен су үсінім,
Жүрдін бе бір сұнып, бір ысынп.
Сендердін акқан қан мен жастарынан,
Азаттық өніп шыққан ұлы шыбық!

Ол бүгін мәуеледі, биіктеді,
Сендерді үміттар ма сүйікті елін?
Жұмак мекен Жаркентің күні кеши,
Бейненді ақ мөрмөрдан күйіп берді.

Кайтейін, ерте солған лала ғулім,
Шеткери үде калмады ана бүгін.
Құрлық табып жамылғын келген сені,
Қай қүйімен тербейн шанағымың?!

Он алты жыл!
он алты көктем көріп,
Ел үшін азаттыққа от дем беріп.
Ерте кетті,
соны ойласам Ханқа деген,
Қоюккіт кетердей өкпем көріп...

Сере кар сакалындағы иегімнің,
Баркөрне белшегіндегі сүйегімнің.
Хош, Ләззат!
Қажап кеткен тиегін мұн,
Сен ұлы домбырасы ең күй-өмірдін...

Асылы СҮЛТАНГАЗЫ

“

Иә, желтоқсан дегенде жанымыз түршігіп, денеміз мұз-
дал, жүргегіміз ауырады. 1986 жылы дүниен дүр сілкінідірген
Желтоқсан көтерілісін қазақтың санғасыр бойы еркін, азат
булуға үмттыған ұлы күресінің шешуші саты десек те болады.

Желтоқсан көтерілісінің маңызын, қоғам және
мемлекет қайраткери Өзбекәлі Жәнібековтің мына
сөздерінен аңғаруға болады: «Соңғы жылдары біз көп
есейдік. Оң-солымызды танып, халқымыздың өткен
жолына үңгіле бастадық. Қазақ тарихының ұлы
түлғаларын еске алдық, 30-шы жылдардың жазықсыз
құрбандар болғандар оралады. Қайта туып, Наурыз мейрамы келді.

Қазақ тілі мемлекеттік тіл мәртебесінен көтерілді. Бақсақ осының барлығын үйімдесті

руға дем беріп, жүргіткы көкірек көзін ашип, үлттық ар-намыс деген қасиеттерді бойына

қайта дарыта бастаған 1986 жылғы Алматыда болған Желтоқсан оқиғасы екен. Егер

оның дәрістерін Қазақстанның мемлекеттік тауелсіздігін баянды етүмен үштастыра

блеск, еліміздің қазіргі заманын прогресс жолында шарықтап алға баса беретіні һақ».

Есімі елдік деңгейде еленсе...

Алматыда болған бас көтеруді

еліміздің бірнеше калаларындағы

лар колдан, жастар кошеге шыкты.

Өскемендеғі Ленин атындағы аланга

жиналған студент жастар тегреуге

алынып, жазықсыз жазалана баста-

ғанда Сәбіра Мұхамеджанова: «Бә-

ріне кінәлі мен. Аланға мен үтітеп

апардым. Оларды оқудан күмәндар.

Шеруді де мен үйімдестірдім»

деп күрестарды арашып калады.

Ақырында тоқтаусыз тексерулер,

орынсыз қорлау, жала жабу мен

тергеуге төзбеген педагогикалық

училищесінің 2-курс студенті жа-

такханың 5-кабатынан сөкір,

мерт болды. Сөйтіп ол Желтоқсан

көтерілісінің құрбанына айналған

Н. Баранов қол қойған №141/а

бұ